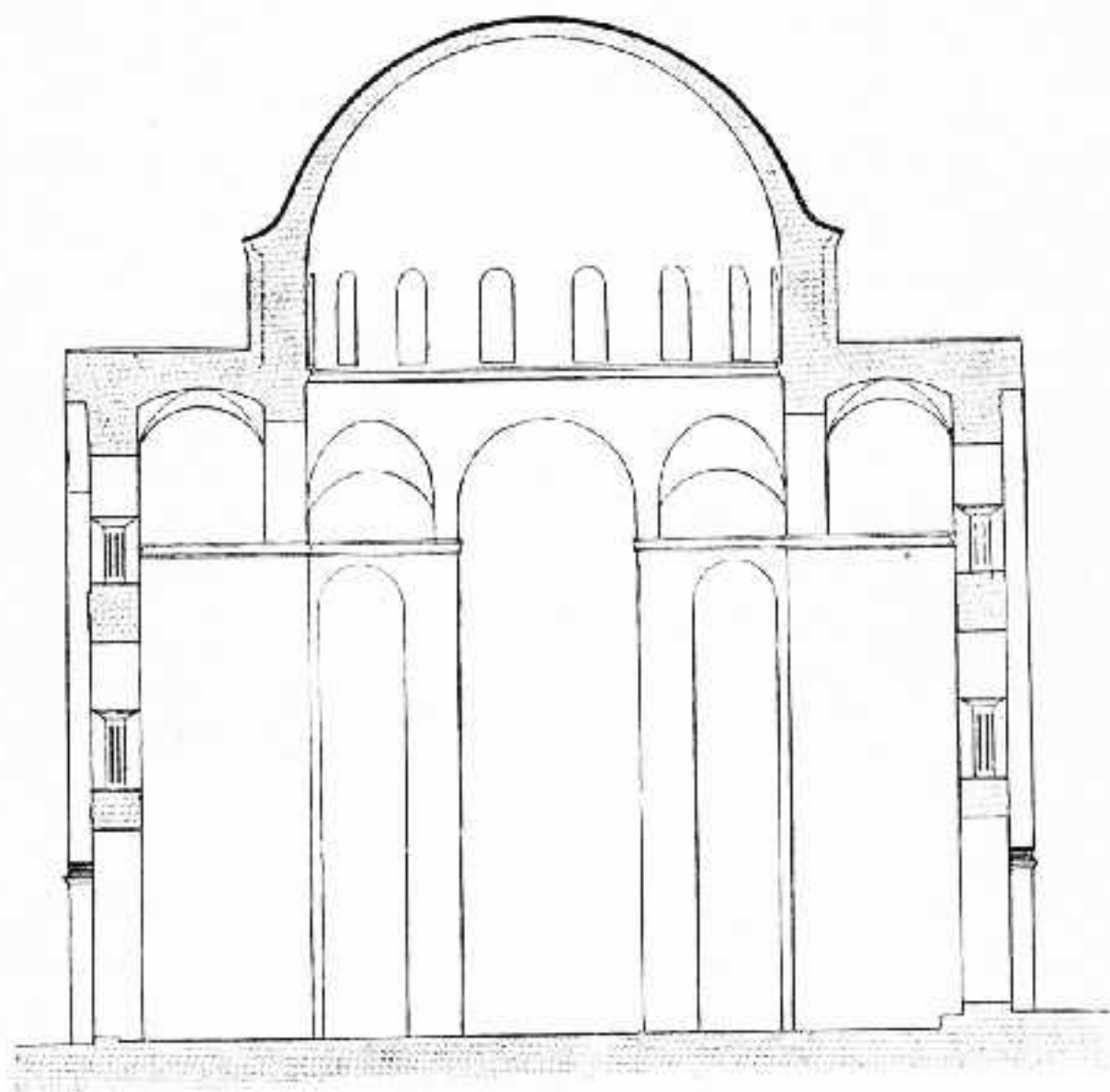

νώτατα ἐκ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς τοῦ Βυζαντίου, ἥτις ἐδείκνυε τότε ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπέστελλε ἀρχιτέκτονας καὶ τεχνίτας εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐκείνας ἐπαρχίας ἐν αἷς ἡ εἰσβολὴ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἐκατονταετηρίδα εἶχεν ἀπονεκρώσει τὰς τέχνας. Ὁ τύπος λοιπὸν τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ καὶ τοῦ Ἀγ. Νικοδήμου, εἰσῆχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῶν τῆς ΙΑ' ἐκατονταετηρίδος, μὴ τροποποιηθεὶς πρότερον ὥς συνέβη ἐν τῇ Νέᾳ Μονῇ τῆς Χίου.

ΚΑΘΕΤΟΣ ΕΝΤΟΜΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΔΑΦΝΙΟΥ

Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς κατ' ἀκολουθίαν ν' ἀποδώσωμεν εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοὺς ἄλλους ναοὺς τοῦ τόπου τούτου, ἀφ' οὗ ὁ χρόνος τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν δὲν εἶναι ὀρισμένως γνωστὸς, ἐνῶ μάλιστα εἰς τῶν ναῶν τούτων, ὁ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων τοῦ Μυστρᾶ ἰδρύθη ἀναμφισβητήτως περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΓ' ἐκατονταετηρίδος. Τέλος δ' ἡ ἐλλειψὶς τῆς γυναικωνίτιδος ἥτις χαρακτηρίζει τοὺς ναοὺς τούτους, εἶναι ἀπλοποίησις δικαιολογημένη, διότι ἡ γυναικωνίτις δὲν ἤρμοζεν εἰς ναοὺς ὧν αἱ ἀνάγκαι ἦσαν περιορισμέναι. Ἡ κατάργησις ὁμῶς αὐτῆς ὑπῆρξε και-